

وفاداری و ثمربخشی نویسنده: نیکولاس تی باتزیک

ریچارد گرینهام، یکی از الهیدانان پیوریتن نیک‌نام در قرن شانزدهم، از آن رو که به بسیاری از ایماندارن و نیز دیگر پیوریتن‌ها در انگلستان کمک روحانی می‌کرد بسیار محبوب بود. جمع کثیری از کشیش‌های پیوریتن، آن دسته از ایماندارن را که «در باطن» سرسخت بودند نزد گرینهام می‌فرستادند. در عین حال، گرینهام در اواخر عمر از این که طی ۲۱ سال خدمت در کلیسای خود در درای‌درایتون، ناحیه‌ی روستایی بسیار کوچکی که کشیشش بود - پیشرفت چندانی نکرده بود ابراز حسرت نمود. گرینهام درباره‌ی وضعیت روحانی اعضای کلیسایش می‌گوید آن‌ها «حالشان از موعظه بهم می‌خورد» و او هر کاری می‌کند «بی‌ثمر» است. شخصی درباره‌ی خدمت گرینهام در درای‌درایتون چنین گفته بود: «چراگاه سراسر سبز است ولی گوسفندان به غایت نحیف‌اند». پس از مرگ گرینهام، اعضای کم‌شمار کلیسای درای‌درایتون تحت هدایت جانشین او به تدریج به لحاظ شمار و معنویت رشد کردند. یک بار کسی از جانشینش پرسید چه کرده تا به چنین توفیقی دست یافته است. او بی‌درنگ گفت که این وضع فقط ثمره‌ی وفاداری گرینهام است. ریچارد گرینهام آن‌قدر عمر نکرد که نتیجه کارهایش را در مردم آن ناحیه ببیند، ولی وفاداری‌اش به درای‌درایتون باعث شد در سال‌های بعد زمین بایر آن ناحیه سرانجام محصول دهد.

برای کسانی که زندگی خود را وقف خدمت انجیل می‌کنند درک رابطه‌ی میان وفاداری و ثمربخشی کم‌اهمیت نیست. همین مطلب برای همه مومنان نیز اهمیت دارد. اگر فقط یک سوال باشد که هم مبلغان و هم اعضای کلیسا مرتب از خود بپرسند، آن این است: چه‌طور می‌توانم بدانم کارهایی که به خاطر عیسی انجام داده‌ام ثمربخش بوده‌اند؟

نخست باید تعلیم کتاب‌مقدس درباره‌ی ثمربخشی را یاد بگیریم. وقتی فریسیان نزد یحیی آمدند تا تعمیم گیرند، او به آن‌ها گفت: «ثمرات مناسب توبه بیاورید» (انجیل لوقا ۳: ۸). به همین ترتیب، عیسی نیز می‌گوید: «هر درخت نیکو میوه‌ی نیکو می‌آورد» (انجیل متی ۷: ۱۷). افزون بر این، عیسی وعده داد وقتی بزرگ‌کلام خدا بر یک قلب بارور بیافتد، «قطعاً میوه می‌دهد» (۱۳: ۲۳). پولس رسول نیز خطاب به کلیسای فیلیپی می‌گوید عمیقاً به ثمربخش بودن بشارت اهمیت می‌دهد: «و لیکن اگر زیستن در جسم، همان ثمر کار من است» (فیلیپیان ۱: ۲۲). به علاوه، این رسول عمیقاً به ثمربخشی زندگی و تلاش‌های مومنان بها می‌داد. در نامه به کلیسای کولسی، به مومنان گفت انجیل «که به شما وارد شد چنان که در تمامی عالم نیز و میوه می‌آورد

و نمو می‌کند، چنانکه در میان شما نیز از روزی که آن را شنیدید و فیض خدا را در راستی دانسته‌اید «(کولسیان ۱: ۶)». شکی نیست که طبیعتاً بارها و بارها عبارات مشهور این رسول درباره‌ی ثمره‌ی روح القدس را به یاد می‌آوریم (غلاطیان ۵: ۲۲ – ۲۳). با در نظر گرفتن تعالیم عیسی و رسولان، متوجه می‌شویم ثمربخشی نتیجه‌ی کار خداوند است که ریشه در عمل نجات‌بخش عیسی دارد و روح‌القدس آن را در زندگی (شخصیت الهی) و کارهای (فعالیت در قلمروی پادشاهی) مردمان خدا به اجرا می‌گذارد.

اما ذات ثمربخشی متاثر از چیست؟ آیا ثمربخشی با کارهای ما قیاس‌پذیر است؟ یا این که باید فقط در وفاداری بکوشیم و بگذاریم آن چه می‌شود بشود؟ خوشبختانه کتاب مقدس به چند طریق به ما کمک می‌کند پاسخ سوالات درباره‌ی رابطه میان ثمربخشی و وفاداری را بیابیم.

ثمربخشی در نهایت کار خداست، و به شرطی صورت می‌پذیرد که متعهد باشیم در تمامی جنبه‌های زندگی و در همه اموری که او دستور می‌دهد وفاداری خود را حفظ کنیم. باید در برابر وسوسه مقاومت کنیم و همان تصویری را که مثلاً یک کارگزار بورس درباره‌ی دست‌آورد‌هایش دارد راجع به ثمربخشی نداشته باشیم. یک اشتباه معنوی با پیامدهای عظیم این است که به زندگی و تلاش‌هایمان نگاه کنیم و بگوییم: «اگر امروز و فردا فلان کار را بکنم، به فلان و بهمان نتایج خواهم رسید.» پولس رسول در عین حال که از خدمت خود در برابر خادمینی که از موفقیت‌هایشان حرف می‌زدند دفاع می‌کرد، چنین می‌نویسد: «من کاشتم و اپلس آبیاری کرد لکن خدا نمو می‌بخشید.» (اول قرنتیان ۳: ۶ – ۷). مزور نویس با قاطعیت همین اصل را بیان می‌کند: «اگر خداوند خانه را بنا نکند، بنایانش زحمت بی‌فایده می‌کشند» (مزور ۱۲۷: ۱). هر چه بیشتر این اصل را درک کنیم و پذیرا شویم، بیشتر آماده خواهیم بود تا خود را متعهد به او کنیم، آن گونه که به هر شکل صلاح بداند از ما استفاده کند.

در حالی که می‌دانیم ثمربخشی کار خداوند است، باید متوجه باشیم که سخت‌کوشی مولفه‌ی اساسی زندگی و کوشش وفادارانه است. به محض این که تصدیق کنیم ثمربخشی کار خداوند است یک نسخه‌ی ظریف از کالونیسم افراطی می‌تواند به اندیشه‌ی ما رخنه کند. شاید نزد خود یا حین صحبت با دیگران چنین اندیشه‌ای از خاطرمان بگذرد: «اصلاً مهم نیست ما چکار می‌کنیم زیرا در نهایت همه چیز کار خداست.» جالب است که پولس در همان نامه‌ای که اعتراف می‌کند «لکن خدا نمو می‌بخشید» هم چنین می‌گوید: «بلکه بیش از همه‌ی ایشان مشقت کشیدم، اما نه من بلکه فیض خدا که با من بود.» (اول قرنتیان ۱۵: ۱۰). در امثال، سلیمان حکیمانه می‌گوید: «دست شخص زرنگ سلطنت خواهد نمود» (امثال سلیمان ۱۲: ۲۴). یک نویسنده به

خوبی مسئولیت سخت‌کوشی در مسیر معنوی را چنین توصیف می‌کند: «می‌توانی به کمک خدا به کار خدمت بپردازی، پس هر آن چه در توان داری به کار گیر. اما بدون کمک خداوند نمی‌توانی هیچ خدمتی انجام دهی، پس آرام گیر.» این سخن در هر قلمرویی که شخص ایماندار می‌کوشد وفاداری‌اش را به خداوند نشان دهد صادق است. سخت‌کوشی در اجرای وفادارانه‌ی اموری که خداوند به آن‌ها فرمان داده است نهایتاً به ثمربخشی منجر خواهد شد.

مهارت نیز یکی دیگر از جنبه‌های حیاتی وفاداری است که به ثمربخشی می‌انجامد. خیلی کارها هست که هرگز نخواهم کرد زیرا خداوند استعدادش را به من نداده و آن کارها را برای من در نظر نگرفته است. مثلاً من هرگز بازیکن حرفه‌ای ورزش یا پیانیست کنسرت نخواهم شد. هرگز فیزیکدان هسته‌ای یا متخصص قلب نخواهم شد. در عین حال هیچ مشکلی با این واقعیت ندارم که استعداد آن کارها به من داده نشده است. به همین ترتیب، خداوند از تمامی ایمانداران نمی‌خواهد که تمام‌وقت به خدمت انجیل بپردازند. سخن پولس رسول به ایمانداران رومی را به یاد آورید:

پس چون نعمت‌های مختلف داریم به حسب فیضی که به ما داده شد، خواه نبوت
برحسب موافقت ایمان، یا خدمت در خدمتگزاری، یا معلم در تعلیم، یا واعظ در
موعظه، یا بخشنده به سخاوت، یا پیشوا به اجتهاد، یا رحم‌کننده به سرور. (رومیان
۱۲: ۶-۸)

به علاوه، باید متوجه باشیم که ثمربخشی به شرایط یا وضعیت ربط ندارد. ممکن است به اشتباه به این باور رسیده باشیم که هر چه بستر بزرگتر باشد ثمره بیشتری حاصل خواهد شد. ممکن است به اشتباه ثمره‌ی روحانی را با شرایط مادی بسنجیم - چنان عمل کنیم گویی افرادی که استعداد طبیعی دارند، ثروتمندند یا اثرگذارند همان‌هایی هستند که به بیشترین احتمال ممکن ثمربخش خواهند بود. ولی پولس رسول تذکر بسیار لازمی را به کلیسای قرتس می‌دهد:

بسیاری به حسب جسم حکیم نیستند و بسیاری توانا نی و بسیاری شریف نی.
بلکه خدا جهال جهان را برگزید تا حکما را رسوا سازد و خدا ناتوانان عالم را
برگزید تا توانایان را رسوا سازد، و خسیسان دنیا و محقران را خدا برگزید، بلکه
نیستی‌ها را تا هستی‌ها را باطل گرداند. تا هیچ بشری در حضور او فخر نکند.
(اول قرتیان ۱: ۲۶-۲۹)

به ثمره‌ی خدمت پولس رسول در حینی که در زندان بود توجه کنید. خداوند از پولس استفاده کرد نه برای تبدیل قیصر، بلکه برای نجات یکی از زندانباهای زندان قیصر. به علاوه، پولس به فیلمون گفت انیسیمس، برده‌ی فراری، «سابقاً برای تو بی‌فایده بود، لیکن الحال تو را و مرا فایده‌مند می‌باشد» (فیلمون ۱: ۱۱؛ کولسیان ۴: ۹). این مثالی مهم درباره‌ی افرادی است که با وجود احتمال کم و نبودن انتظار ثمره‌ای فراوان از طرف خداوند به ایشان عطا می‌شود.

افزون بر این، باید به یاد آوریم که ثمربخشی در زمان‌ها و فصول مختلف رخ می‌دهد. هیچ‌گاه نمی‌توان دانست ثمره‌ی روحانی چه زمانی نمایان خواهد گشت. چنان که مقدسین در پیچ و خم‌های زندگی در ایمان اعلام کردند که در نهایت نتایج متفاوتی در زندگی سرسپرده و زحماتشان داشته‌اند. (عبرانیان ۱۱). بعضی غلبه یافته - سلطنت‌ها را مطیع ساختند، عادلانه زیستند، وعده‌ها را دریافت نمودند، دهان شیرها را بستند، شدت آتش را فرو نشاندند، از لبه‌ی تیغ گریختند، و غیره. بعضی دیگر نیز رنج کشیدند - شکنجه شدند، آسایش را نپذیرفتند، تمسخر و تحقیر را تاب آوردند، به زنجیر شدند و در زندان افتادند، سنگسار شدند، با اره از میان دو پاره شدند، در صحراها و کوه‌ها و دره‌ها و غارها سرگردان شدند. اما سرانجام تمامی ایشان ثمره‌ی نهایی کوششان را در جلال دریافت نمودند. عیسی صعود کرده به تمامی ایشان تاج پیروزی می‌دهد. در روز رستاخیر، آن‌ها ثمره‌ی کامل زندگی و تلاش خود را در کنار مقدسین دریافت خواهند کرد.

در نهایت، مرگ و رستاخیز عیسی شالوده‌ی وفاداری و ثمربخشی ماست. پولس می‌گوید: «زحمت شما نزد خداوند باطل نیست» زیرا عیسی از میان مردگان قیام کرده است (اول قورنتیان ۱۵: ۵۸ را در بافتار کلیت این فصل در نظر بگیرید). مرگ و رستاخیز عیسی ثمره‌ی معنوی زندگی قومش را تضمین کرده است. سرانجام، تمامی ثمربخشی‌ها ریشه در اتحاد ما با عیسی مسیح، آن تاک حیات‌بخش و ثمربخش دارند (انجیل یوحنا ۵: ۱ - ۱۱، ۱۶). عیسی بر خود دانسته تا زندگی و تلاش ما را ثمربخش سازد به این جهت که خداوند از کاری که عیسی برای قومش انجام داده جلال یابد. ما سعی داریم در هر کاری که خداوند در کلامش بر دوش ما می‌گذارد ثابت‌قدم و سستی‌ناپذیر باشیم، پس باید اطمینان داشته باشیم «زحمات ما نزد خداوند باطل نیست»

کشیش نیکولاس تی باتزیک (@Nick_Batzig) دستیار ویراستار در سازمان لیگونیر است. وبلاگ: [Feeding on Christ](#)

این مقاله در مجله [تیبل تاک](#) منتشر شده است.